

**ת"פ 43134/05 - יוחנן ממן נגד מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות
מחוז דרום**

בית משפט השלום באילת

ת"פ 43134-05 מדינת ישראל נ' ממן

16 אפריל 2014

בפני כב' השופטת שוש שטרית, סגנית נשיא

יוחנן ממן המבוקש:

הנאשם

נגד

המשיבה:

המואשימה

החלטה

מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז דרום

הנאשם עותר לבטל את כתוב האישום נגדו בטענה כי נמנעה זכותו לשימוש.

1. כתוב האישום כולל 4 אישומים שעיקרם בביצוע עבירותimin מין המוחסוטות לנאשם וראשית ביצוען החל משנת 2005 ועד 2007.

בדיון מיום 11.12.2013 ובבקשה בכתב בעניין זה, טען ב"כ הנאשם כי זכותו של הנאשם לשימוש לא קויימה. לדידו, מכתב הידיע לא הגיע למענו של הנאשם מכיוון והפרקליטות טענה ברישום כתובתו בשתם פעמים בהם שלחה לו את המכתב ועל כן זה חוזר בצוין "לא נדרש". הוסיף בעניין, כי הכתובת שנרשמה במועד חקירתו של הנאשם - השחף 3, אינה נכונה והאחראי על רישום הפרטים הוא החוקר ולא הנאשם. לבקשתה צורף מסמך המעיד כי קיימת אי בהירות לגבי מספר הבתים ברחוב השחף, מקום מגוריו של הנאשם, ושבכל הכתובת בתושב האילת של הנאשם הינה השחף 60.

עוד הוסיף וטען כי היה על המואשימה להקפיד ברישום כתובתו של הנאשם כולל המיקוד, ומשלא הגיע המכתב לנאשם והוחזר בצוין "לא נדרש", היה על המואשימה להתקשר לנאשם כדי לידעו על זכותו לשימוש, ומשלא עשתה כן ולא ניסתה לאתרו בדרכים אחרות, ומכאן מוצדק יהיה לבטל את כתוב האישום בשלב זה, ולא להותירו "מרחף" מעל ראשו של הנאשם בעת ביצוע שימוש, שכן כתוב אישום תלוי ועומד למעשה מרוכז את זכות השימוש מתוכן.

טעם נוסף לביטול כתוב האישום, נועץ ב"כ הנאשם בטענות מקדימות נוספות כמו, שהיה של 6 שנים בהגשת כתוב האישום וקשה ראייתים, לרבות מהימנותה של המתלוונת.

2. בה拮וגותה לביטול כתוב האישום טענה ב"כ המואשימה, כי שלחה שני מכתבי ידיע, לכתובתו העדכנית של הנאשם על פי נתוני משרד הפנים. אלה אמנים חזרו בצוין נדרש אולם מהווים זימון כדין לכל דבר ועניין, זאת בשים לב כי בחקירותה במשטרה מסר הנאשם את הכתובת, רחוב השחף 3. בכל מקרה הוסיפה וטענה כי ככל שהנאשם מעוניין

בשיעור, היא תיעתר לבקשתו בלב פתוח ובנפש חפזה, אולם זאת מבליל למחוק את כתב האישום אלא כזה תלוי ועומד נגדו.

3. אין חולק כי לא נערך שימוש לנאים טרם הגשת כתב האישום, והשאלה הרשונה לה אדרש הינה, האם מכתב ידוע, נשלח לנאים כמצאות החוק בסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב- 1982 (להלן: "החסד פ").

המשמעות שלחה לנאים שני מכתבי ידוע - הראשון נשלח לכתובת השחף 3 ו"לא נדרש" ואילו השני נשלח לכתובת השחף 8/3 ואף הוא "לא נדרש".

ב"כ הנאים טוען כי המשמעות טעתה ברישום הכתובת אליה נשלחו מכתבי הידוע ולפיכך אלה לא נדרשו על ידי הנאים אשר לא ידעו עליהם כלל, ואילו המשמעות כאמור טוענה, כי המכתבם נשלחו בהתאם לכתובת העדכנית אצל משרד הפנים וכפי שמסר הנאים במועד חקירותו במשטרת.

נראה, כי ב"כ הצדדים לא ממש ידעו למסור את כתובתו המדוייקת של הנאים במועד שלוחה מכתבי הידוע. בדין מיום 11.12.2013 טען ב"כ הנאים כי כתובתו של הנאים הינה השחף 5, ובהמשך ציין כי תקופה מסוימת הכתובת הייתה השחף 3, הוסיף וטען כי בתעודה תושב אילת כתובתו הרשמית של הנאים היא בכלל השחף 60 ועוד צירף לטענותיו אישור עיריית אילת לפיו "יתכן כי קיימת אי בהירות לגבי מספר התביבים ברחוב השחף באילת". כך או אחרת לא עלה בידי אף אחד מהצדדים להצביע על כתובתו המדוייקת של הנאים במועדים בהם נשלחו מכתבי הידוע.

נראה כי בנסיבות המפורחות לעיל, אין להטיל את האחריות על מי מהצדדים באשר לכתובות אליהן נשלחו המכתבם שכן יכול ואכן חלו שניים מסיבה כזו או אחרת במספרי הבטים או הרוחבות בתקופות הרלוונטיות. בהינתן האמור, ובאיון חולק כי מעבר לשלוח מכתבי ידוע לכתובות שבמחלוקת ואשר חזרו כ "לא נדרש", המשמעות לא עשתה על מנת לידע את הנאים בדבר זכותו לשימוש, ובאיון חולק כי הנאים לא קיבלו לידי את מכתבי הידוע ומבליל שהדבר יזקיף לחובתו, המסקנה המתבקשת הינה כי לנאים לא ניתנה זכות השימוש טרם הגשת כתב האישום נגדו.

4. מכאן אבחן אפוא, האם ניתן לקיים את השימוש מבליל לרוקן את הזכויות מתוקן, או שמא יש לבטל את כתב האישום ורקיים טרם הגשתו בשנית אם בכלל, את השימוש. על טיבו וחשיבותו של הлик השימוש עמד בית המשפט העליון באומרו את הדברים הבאים:

"בגדר השימוש ניתן לנגן זכותו לשטוח את טענותיו במלאן ועל הגורם המחייב להאזין לדברים בנפש חפזה, ומתוך נכונות להשתכנע ככל שבדברים יש ממש. זהה זכות הטיעון שהוא מן הזכויותיסודות במשפטנו. היא מנניה עם עקרונות הצדקה הטבעי וקשריה בטבורה לחובת ההגינות השלטונית" (בג"ץ 554/05 רס"ר אשכנזי נ' מפכ"ל המשטרה תקדיין עלין 2005 (3), 3043 ודברים דומים נאמרו בגב"ץ 4175/06

הרבעון אלבז נ' היועץ המשפטי לממשלה תקדים עליון 2006 (2), 3317 ע"י כבוד השופט פרוקצ'ה.

לצד האמור, גם נקבע בבש"פ 5310/07 יוס' שכח נ' מדינת ישראל: "בשאלה האם א' קיום השימוש לפי סעיף 60 לחסד"פ גורר בטלות יחסית באופן שניית לקיום שימוש למפרע, או שמא בטלות מוחלטת נחלקו ערכאות דיןוניות...והיא תיוותר בצריך עיון".

במקרה לפני מצאת, כי לאור השלב בו מצוי ההליך המשפטי בו טרם נשמעה הקראה של כתב האישום; חומרת העבירות בהן מואשם הנאשם; השנים הרבות שהלפו מאז בוצעו לכואורה העבירות; וגלגולו הקיים של תיק החקירה, כפי שפירט ב"כ הנאשם בדיון מיום 11.12.2013 - הCPF נוטה לבטל את כתב האישום על מנת לאפשר קיומה של זכות השימוש כהילכתה.

קיים השימוש לאחר שהוגש כתב האישום המרחף מעל ראשו של הנאשם, כשברקע נתוני התקיק - הגשת כתב אישום לאחר 6 שנים מאז ביצוע העבירות, יהיה בו משום ריקון מתחן של זכות יסוד של הנאשם, ויהיה בו להעמד באור לא מחמייא ואף שלילי את התנהלות הטבעה וחובתה להגנות ושמירה על הצדק הטבעי. יתרה מזאת, המאשימה מצדיה לא הצבעה על נזק, שייגרם לאינטרס הציבורי במידה וכותב האישום יבוטל לשעה זו, שהרי עם ביטולו צריך ויערך בדחיפות שימוש לחשוד ולאחריו תתקבל החלטת המאשימה בדבר פתיחת הליך משפטי פלילי נגד החשוד, האם יוגש כתב אישום באותה מתכונת או שונה, כל זאת ללא שיישה חשש להשפעה של כתב האישום הבלתי לעמוד על ההחלטה. כן, נראה כי ערכית שימוש בעת זאת לא תהווה מעמסה כבדה על המאשימה וכל "הנזק" שיכל שייגרם הינו דחיה קצרה של חודשיים שלושה, אף פחות, כ剡תון זה מחויר לעומת השהי הניכר מאוד בהגשת כתב האישום.

באשר לשאר הטענות המקדימות שהובילו על ידי ב"כ הנאשם, אלה מוקומם לעלות במסגרת השימוש.

מכל האמור, אני מורה על ביטול כתב האישום. על המאשימה לפעול במהירות למצוי זכות השימוש ולגיבוש החלטה מהירה בעניינו של הנאשם.

ניתנה היום, ט"ז ניסן תשע"ד 16 אפריל 2014 בהעדר הצדדים.